

CREDINȚĂ, ONOARE, MILOSTENIE

Despre CREDINȚĂ

În ultimul an pandemia a schimbat profund viața noastră, într-o atât de mare măsură, încât situația pare ireversibilă. Printre atâtea restricții, îndoieli, zvonuri și informații contradictorii, nu ne-a mai rămas mare lucru. Doar speranța și credința în Dumnezeu. Numai cu ajutorul lui Dumnezeu ne mai putem salva din aceasta tragedie cu mii de morți, mii și mii de bolnavi în stare gravă, frică, economie zdruncinată, șomaj și sărăcie, învățământ bulversat și relații umane destramate.

„Dumnezeu nu ne pedepsește - scria Nicolae Steinhardt - El doar își întoarce fața de la noi. Dar Dumnezeu vrea să ne rezolvăm noi problemele lumesti. Cu ajutorul Lui, dar noi înșine.” Ceea ce și facem, începând cu descoperirea unor noi vaccinuri, mai eficiente, cu înverșunarea noastră, a tuturor, de a menține viața noastră particulară și socială la un nivel cât mai apropiat de normalitate.

Noi, templierii, n-am renunțat la idealurile și menirea noastră. Așa cum s-a putut în aceste condiții de izolare impusă, ne-am întâlnit în grupuri restrânse sau pe zoom, am comunicat continuu între noi și am ținut mereu legătura cu Biserica. Greutățile ne-au întărit credința în Dumnezeu. „ Am regăsit sensul vieții în ortodoxie - afirma Evgheni Vodolazkin. Dumnezeu m-a ajutat să răspund la toate întrebările existențiale.”

Ne apropiem de Paște, cea mai importantă sărbătoare a creștinătății. Ordinul nostru a solicitat autorităților centrale și locale, print-un Comunicat de presă al Marelui Prior General Magistral al României, să colaboreze cu Biserica, pentru ca această zi, în care se deschid cerurile, să poată fi sărbătorită conform tradiției. „Nimeni nu are puterea de a carantina credința și pe Dumnezeu” - se arată în comunicat.

Nu sărbătorim doar Învierea de atunci, din urmă cu aproape 2.000 de ani, ci și pe cea din prezent, pentru că și noi îl omorâm pe Iisus, cu lipsa noastră de credință, cu păcate multe și ne iubirea de aproape. De aceea Iisus învie din nou în fiecare an, pentru fiecare generație și pentru fiecare dintre noi, aducându-ne iertare, lumină în suflet și promisiunea vieții veșnice. Acesta este marele miracol care se petrece de Paști: Învierea repetată, an după an, și care va continua până la sfârșitul timpurilor.

Cine și de ce ne-ar putea împiedica să luăm parte la acest miracol?

Despre ONOARE

Onoarea este trăsătura definitorie a oricărui cavaler și doamnă a templului. Conform Dicționarului, onoarea presupune integritate morală, probitate, corectitudine, cinste, onestitate, respectarea cuvântului dat.

Multe, foarte multe calități și toate pe cale de dispariție în lumea contemporană, în care contează doar câștigul material. Noi, templierii, încercăm constant să promovăm aceste precepte morale, mai ales prin exemplul personal, dar avem un cadru restrâns de relații (mai restrâns acum, din pricina pandemiei) și foarte puțină vizibilitate în exterior. Nu ne putem măsura cu televiziunile, care în fiecare zi îi bombardează pe oameni cu știri despre acte de corupție, fraude, violuri, trafic de droguri, crime etc. În ceea ce privește valoarea cuvântului dat, este suficient să ne amintim promisiunile politicianilor, mai ales pe acelea din campania electorală, care niciodată nu s-au materializat în ceva concret: o autostradă, un spital, o canalizare sau o școală în care să fie cald și să aibă un wc civilizat.

Ce să creadă oamenii? Este clar că se creează un model comportamental extrem de periculos, în special pe fondul sărăciei în care ne zbatem. Indirect omul este îndrumat să fie șmecher, să se descurce apelând la căi ilegale, deoarece i se induce ideea că toată lumea procedează așa, de la miniștri până la polițiștii corupți. Iar dacă ține seama și de felul în care funcționează justiția, știe că are mari șanse să nu pătească nimic.

Noi, templierii, ca și o mică parte a populației, care respectă legea și principiile morale, vom ajunge niște personaje vetuste, niște ciudățenii. Vom fi considerați depășiți și ruși de realitate, anacronici.

Nu este un lucru nou. Amintiți-vă de cartea lui Cervantes - cel mai citit roman din toate timpurile - , în care un personaj inocent trăiește drama sfâșietoare de a vedea că valorile cavaleresti dispar în lumea lui. Reacția imoralilor n-a întârziat să apară. Cineva, care s-a prefăcut că nu înțelege nici adevărul cărții, nici simbolistica personajului, a scos din context scena bătăliei cu morile de vânt și a băgat-o în cărțile pentru copii, considerând-o nostimă. Dar Don Quijote este un personaj tragic, nu comic.

Ce putem face ca să nu devenim și noi așa?

Despre MILOSTENIE

Facerea de bine este o datorie pentru orice creștin; cu atât mai mult pentru un templier. Nu este cazul să înșir aici acțiunile de binefacere ale Prioratului nostru. Ele sunt cunoscute.

După cum sunt cunoscute și îndemnul biblice: „ Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăpostește în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l și nu te ascunde de cel de un neam cu tine. Dacă tu dai pâinea ta celui flămând și tu saturezi sufletul amărât, lumina ta va răsări în întuneric și bezna ta fi-va ca miezul zilei”(Isaia 58/7,10)

Mărturisesc că odinioară dădeam de pomană selectiv. De pildă nu dădeam bețivilor și celor obraznici. Până când am înțeles două lucruri: că nu eu sunt cel care poate să hotărască cine are nevoie și că de fapt, eu sunt cel care cere. Eu întind mâna, sub altă înfățișare. Mie îmi dau.

„ Ne mântuim prin credință - scrie Steinhardt - , nu prin fapte. Dacă am crede că ne mântuim prin fapte, am cugeta ca fariseii, am vedea în mântuire un contract, un drept, Dumnezeu fiind obligat să ne dea mântuirea în schimbul faptelor bune. Dar credința atrage inevitabil după sine faptele bune, ori măcar dorința sau încercarea de a le face, precum și părerea de rău când încercarea dă greș. Peste toată această dispută se lasă o dulce lumină, se lasă nesfârșita milă a Domnului Iisus.”

INCHEIERE

Nimic nu ne e dat mură-n gură, natura e complicată și dialectică; dincolo de complicații și dialectică ni se cere să deslușim lumea lui Dumnezeu. Sensurile ei stau dincolo de realitatea imediată. Până la urmă, în toată această încurcătură îl găsim pe Dumnezeu ascuns. Unde? În locul cel mai puțin probabil, fiindcă era cel mai evident: În lăuntrul inimii noastre.

București, 31 martie 2021 A.D. (903 A.T.)

† Dan Medeanu, *EMC*

Comandant al Coamanderiei nr. 4 „Carol I”, București

Mare Prior de Onoare al României